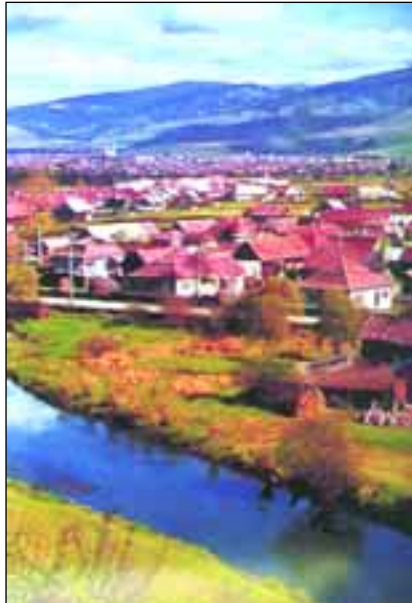

Itt születtem

Gyergyóremete

Gyergyóremete a gyergyói medencében fekszik. Viszonylag fiatal település, írásos feljegyzések először 1567-ben említik. Lakóinak száma – a hozzá tartozó Eszenyő, Mártonka, Kicsibükk tanyával együtt – 6500, ennek 99%-a magyar nemzetiségű.

2001 őztől községünknek van saját zászlója és címere.

Van egy 1771-ben épült katolikus templomunk a község központjában, egy kápolna a Csutakfalvának nevezett falurészen és egy Kicsibükkben. Kétszázötven évig Remete tutajkötő helye volt a gyergyóiaknak, akik a

Maroson indulva a Tiszán, a Dunán Belgrádig is leúsztatták a fenyörönköket és más árut.

Hat iskolaépületben és hat óvodában kb. ezer gyerek tanul. Iskolánk, a Fráter György Általános Iskola a község legszebb részén, a Templomtéren van. Itt látható az I. és II. világháborúban meghalt hősök emlékműve. Nagy, füves udvarunk van hatalmas gyümölcsfákkal, de mi is ültettünk kis fenyőcseméteket, melyeket rendszeresen gondozunk.

Gyergyóremete híres szülöttei: Dr. Balás Gábor jogtörténész, róla nevezték el a község könyvtárát; Balázs Jenő bányamérnök nevét a csutakfalvi általános iskola viseli; valamint Cseres Tibor író, akinek 1995-ben emlékművet állított a község. A tájházban emlékszoba „mesél” az íróról.

Iskolánk büszkesége az énekkar és a furulyaegyüttes, melyek elismertek megyénkben, a megyén kívül, de Magyarország több helységében is.

Mint ahogy az nálunkféle lenni szokott, a gyergyóremeteieknek is gúnynevet adtak a környékbeliek. Hajdanában egy gyerek a havasi kaszálóra ebédet vitt az apjának, és amikor a több kilométeres gyaloglás után csupán az utolsó domb megmászása volt hátra, megcsúszott, elesett, földhöz csapta a kantáros fazekat, amiben a morzsoltleves volt. Amikor feltápáskodott, keserűen sóhajtott fel: „Ondok morzsolt, kiborult! Métt dött ki? Most mi az ebet eszik édesapám? Három napja nem ett levestélt.”

Meghallotta ezt egy szomszédfalusi, és el is nevezték a remeteieket „morzsoltasoknak”. A ditróiakat „borsósoknak”, a szárhegyieket „torzsásoknak”, a csomafalviakat „bognyesőknek” csúfolják a környékbeliek.

A morzsolt levesbetét, lisztből, tojásból és vízből készül. Jó keményre kell gyúrni, hogy kézzel morzsolható legyen. A tejbemorzsolt is nagyon finom.

Az aszaltszilvás becsinált levesbe füstölt hús, apróra vágott sárgarépa, hagyma, petrezselyem, krumpli, babérlevél, aszalt szilva és apró galuska fő.

Községünkben sok szólás él még ma is, mindeniknek megvan a maga története. Megszeretgette, mint Kozm' Elek a csürkét (az a bizonyos csirke „szeretgetés” közben elpusztult); eleresztette, mint az Isten a legyet; amik hamarabb kel, az lépik a csizmába.

Iskolánk I-IV. osztályában két hagyományörző csoport működik, a Pántlika és az Eszterlánc. Az idén Felsőboldogfalván a gyermekszínjátszó versenyen mindkettő 1. helyezést ért el.

2000. óta július 12–13-án megszervezzük a falunapokat. Itt mindenki jól szórakozik.

A római katolikus plébánia keretében évtizedek óta működik a Szent Lénárd egyházi énekkar. Évente kórustalálkozókra járunk, ünnepeinken fellépünk, de voltunk már testvértelepülésünkön, a magyarországi Biatorbágyon is.

Községünket bemutatták a Fráter György Általános Iskola IV. C osztályos tanulói Mincsor Erzsébet tanítónő irányításával.

Szeretettel várunk minden Napsugár olvasót, látogassátok meg Gyergyóremetét.